

mödrar

jag tänker på
de hårdpermanentade
urkvinnorna
i sina grälla
framknäppta bomullsrockar
och blommiga knytförkläden

trygga härskarinnor
över barndomskökens
korkmattedomäner

köttkvarnsvevarna
blåbärsplättarnas
mästare
höljda i doftande
kardemummaparfym

de som sydde oss
illasittande klänningar
av fulmönstrade stuvbitar
de som stickade
bylsiga koftor
av restgarner
och knöt anskrämliga
rosa sidenband
i våra hemklippta hår
innan de skickade oss
till småskolans trygghet
på ärvda jättecyklar
med vanskliga kedjor
och meterlångt mellan
sadel och trampor

vi föll som käglor
till höger och till vänster
men klarade oss ändå hyggligt
den långa livsvägen

vi behöver er ännu
ni som kunde snyta oss
som ingen annan
som plåstrade våra sår
som tröstade oss

vi behöver er kärva
mjukhet...era mammaknän
för vi faller fortfarande
och vi blöder
fast det inte syns

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eline.P med Poeter.se id #6717 innehar upphovsrätten